

Formanden (Høgsbro): Endringsforslag til Sagens anden Behandling bedes indgivet til i Morgen Formiddag Kl. 10. Jeg skal herved udsætte Mødet til Kl. 8 i Aften.

Mødet udsat Kl. 5. 40'.

Kl. 8 Aften gjenoptoges Forhandlingerne.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Klampenborg til Helsingør.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 205 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Tauber: Ogsaa dette Lovforslag stiles paa en Maade Folkethingets Initiativ. Det er ifølge Løfte af den meget ærede Indenrigsminister til Folkethinget, at dette Lovforslag er blevet forelagt. Men jeg kan rigtigt nok ikke prise den ærede Indenrigsminister for den Maade, hvorpaa han har opfyldt dette Løfte. Jeg tænker ikke derved nærmest paa de Forandringer, den ærede Minister har foretaget i Lovforslagets §§ 2 og 3 i Sammenligning med andre lignende Jernbanelove. Men dette er dog to Bestemmelser, som stride imod, hvad Folkethinget pleier at gaa ind paa, og hvad der ogsaa maa lægges Vægt paa fra dette Things Side. I § 2 bestemmes, at Expropriationen af de Grunde og Eiendomme der ere fornødne til Anlægget af Banen som dobbeltsporet i dens hele Udstrækning, foretages i Overensstemmelse med Forordningerne i Reglerne af 5te Marts 1845, men i andre Jernbanelove fastsættes, at Expropriationerne foregaa i Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 10de Marts 1861 § 5; Forstjellen er den, at i den sidstnævnte Lov fastsættes, at Taxationkommissionerne ere sammensatte af 5 Medlemmer, af hvilke et vælges af Indenrigsministeren, to af vedkommende Amts-

raad eller Kjøbstads-Kommunalbestyrelse og to med absolut Stemmeherredømme af de paagældende Ciere i hvert Amt eller Kjøbstad. Det er en Grundregel, som vi, som sagt, altid have lagt Vægt paa, og som jeg ikke tror, at det er heldigt at forlade i det nærværende Tilfælde. Det kunde afgive et Præcedens, der kunde komme til at svie til os ved andre Leiligheder. I § 3 fastsættes, at §§ 9 og 10 i Lov af 10de Marts 1861 ogsaa skulle finde Anvendelse paa det i nærværende Lov omhandlede Anlæg. Det pleier at fastsætte, at §§ 9, 10 og 11 skulle finde Anvendelse paa Anlægget. I § 11 bestemmes, at alt til Banens Anlæg og Indretning hørende Arbejde kan udføres ved Haandværkere af enhver Art, uden at Vedkommende indskrænkes ved Laagslovene eller den øvrige Næringslovgivning. Utsaa ogsaa i denne Henseende afviger nærværende Lovforslag fra de sædvanlige Bestemmelser.

Hovedbestemmelsen er imidlertid Lovforslagets § 5, der bestemmer, at til Dækning af Udgifterne ved Baneanlægget med Driftsmateriel m. v. bemyndiges Finansministeren til at udstede og afhænde det fornødne Beløb i indenlandske 3½ pCt. aarlig rentebærende Statsobligationer. Vi gaa altsaa herved over til at bygge Jernbaner for Statslaan. Der er anført Iaabel fra Regjeringsens som fra Landstingsudvalgets Side, at det er billigt, at Udgiften ved Jernbaner, som jo ville komme de efterfølgende Slægter tilgode, ogsaa for en Del bæres af de kommende Slægter. Men det er en Betragtning, som vistnok beror paa den Misforståelse, at man ved at optage Statslaan lægger Byrden over paa de kommende Slægter. Det er en meget almindelig Misforståelse, men desuagtet er og bliver det en Misforståelse. Naar en Mand besidder Penge til at udføre et Foretagende, saa lægger han ikke Byrden over paa Efterlægten ved at laane Penge dertil. Af de Penge, som han har, vil han kunne faae Rente ved at sætte dem paa Rente, og denne Rente mister han, naar han laaner. Af de Penge, han laaner, maa han betale Rente; denne Rente vil han spare, hvis han bruger de Penge, han har. De to Ting komme til at gaa lige op. Man forveksler derved Kapitalspørgsmaalet og Rassepørgsmaalet, man tror, det er et Kapitalspørgsmaal, men det er et rent Rassepørgsmaal. Det er selvfølgeligt, at naar man ikke har de rede Penge, kan man være nødt til at laane dem, men man paadrager sig Byrden i Diebliffet ligesuldt fuldstændig. Det er sjen gængs Misforståelse, og vi møde den uafslædtlig, vi møde den i denne Betænkning og i et Par Betænkninger,